

REFLEKSIJA NA RAD „SUPERVIZIJA SUPERVIZIJE“ (3)

Dr. Silvia Amati Sas

IPA psihoanalitičarka, dječja psihijatrica, članica SSP (Italija), AFT, SSPsa (Switzerland), EATGA

Draga Mirjana,

Šaljem Vam nekoliko refleksija o Vašem radu o superviziji supervizora.

Mislim da se Vaš rad može razumjeti na više razina ali bi to možda bilo zanimljivo prema konceptu „prostora subjektivnosti“ odnosno kroz intrasubjektivnost, intersubjektivnost te transsubjektivnost (1,2,3).

Transsubjektivnost shvaćam kroz ideju „zajedničkog“ nesvjesnog korištenja vanjskog kontejnera od strane mnogo različitih osoba; radi se o „depozitornom“ kontekstu ili okviru u kojem su pohranjeni nedefinirani i manje zreli aspekti svake osobe koja pripada nekoj grupi, zajednici ili ustanovi (4).

Ta zajednička poveznica s općim depozitorima „vraća“ svakom sudioniku osjećaj pripadnosti. U ovom slučaju je to supervizijska grupa te „grupna analiza“ kao institucija. Neizbježno je „pripadanje“ kontekstima koji ovise o okolnostima ili onima koji su konstitutivni i koji tvore sami sebe kao što to radi obitelj.

U Vašem intrapsihičkom prostoru nalazimo Vaš unutarnji odnos prema poznatim objektima identifikacije predstavljenih, kao što ste u svom radu jako lijepo objasnili nekim riječima (ogledalce i crna čipka), ali također i Vašeg „unutarnjeg supervizora“, kojeg shvaćam kao Vašu etičku poziciju spram raznih aspekata Vašeg života i profesionalnih identifikacija, koja (u prisustvu drugih) Vašoj grupi izgleda kao Vaš osobni stil vođenja a koju Vam supervizijska grupa „zrcali“, reflektira i vraća kao Vaše mjesto i funkciju unutar nje.

Vaš se rad referira na Vaše učenje o ulozi supervizora u intersubjektivističkoj vrijednosti koju određuju članovi grupe, a koja se povećava unutar većeg depozitorija, a to je grupa za superviziju supervizora.

Mislim da spomenuta ideja o prostorima može pomoći u organizaciji zanimljivih razina onog što se naziva „paralelnim procesom“ i kretanja koja Vas kroz različite *settinge* dovode do „uvida“.



Vaš „unutarnji supervizor“ je Vaš profesionalni način organiziranja etičkih pozicija o moći i rodu koje ste stekli životnim iskustvom. Mogu reći da je Vaša egzistencijalna „zrcalna“ identifikacija s Vašom bakom dovršena snom Vaše kolegice koja Vas sanja kao udatu ženu, šaljući Vas u slici koju ima o Vama (i o sebi samoj, naravno) ka vašoj reprezentaciji para i maskulinitetu koji je dio te reprezentacije.

U tom transsubjektivističkom scenariju postoje „opće i zajedničke“ reprezentacije simboličkih objekata (2,3), ali i konkretni zajednički depozitorij – institut „grupe za superviziju supervizije“. Vaši navodi raznih autora, koji ponekad imaju kontradiktorne ideje, nude različite načine za razmatranje situacije, mjesta i funkcije supervizora, i više načina na koje se to može konceptualizirati. No ono što ste odabrali prikazati u svom radu je ono što bih nazvala Vašim idealom (ili moralnom ideologijom) o transsubjektivističkoj moći koju daje institucionalna hijerarhija koja ima „superiornu viziju“. U tom se smislu slažem s Vama da Vaša pozicija supervizora mora biti mudro izbalansirana (to nazivam „skromnom svemoći“) kako bi se prihvatila relativ-

nost naše „moći“ u ovom teškom poslu (5).

Vašu strasnu motivaciju shvaćam kao prenošenje znatiželje o nepoznatom nesvjesnog, te u korištenju vrijednosti „paralelnih procesa“ u otvaranju i strukturiranju osobnih uvida.

No vratimo se konceptualnom razdvajanju triju „prostora subjektivnosti“, što može olakšati razmišljanje u nekim situacijama u grupi.

Transsubjektivistički depozitorni instituti u konkretnom i simboličkom smislu kontejniraju nikad završeni osobni intrapsihički i intersubjektivistički razvoj svakog člana grupe, no postoji i rizik od nametanja previše „super“-normativne vizije koja pak može zaustaviti razvoj!

Prihvatiti biti „supervizor“, istražiti što to znači za osobu samu i za druge mora se vrlo ozbiljno shvatiti, ali opet ne previše ozbiljno! Možda je značaj supervizijske grupe dijeliti iskustvo i zajednički učiti imati hrabrosti izraziti i podijeliti svoje različito kulturalno porijeklo i stavove, bez da se, koliko je god to moguće, nameće ili očekuje normativnost od drugih.

LITERATURA

1. Puget J. From the Group-as-jigsaw-puzzle to the Incomplete Whole ("Del grupo rompecabezaal conjunto incompleto"). U Hinshelwood R, Chiesa M, ur. Organisations, Anxieties & Defences. USA: Whurr Publishers Ltd; 2002, pp 125.
2. Kaès R. Linking, alliances and shared spaces. Groups and the Psychanalyst. London:International psychoanalysis library; 2007.
3. Kaès R. Le pacte denegatif dans les ensembles intersubjectifs. U: Missenard A, Rosolato G, i sur., ur. Le Negatif. Figures et modalites. Paris: Dunod; 1989.
4. Bleger J. Symbiosis and ambiguity, A Psychoanalytic Study. Churcher J and Leopoldo Bleger L.ur. The USA:Routledge, New Library of Psychoanalysis; 2013. (translated from Simbiosis y ambigüedad. Paidós, Buenos Aires; 1967)
5. Amati Sas S. La modesta onnipotencia. Revista de Psicoanálisis. 1996; 53(5):21-31.(translated in Italian: La modesta onnipotenza. Educazione Sentimentale. Rivista di sociopsicoanalisi. Milano: Franco Angeli;2016.)